

ΕΤΟΣ 57ον

7 Ιουνίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (2923)

Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς εἶναι ἡ ὁλοκλήρωση τῆς πνευματικῆς ἀποκαλύψεως στόν κόσμον αὐτό, ὥστε νά γνωρίσουν οἱ ἄνθρωποι τόν ἀληθινό Θεό. Ἡ πρώτη ἦταν ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στούς προπάτορες καί τούς προφήτες. «Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου» ἦταν ἡ χαρακτηριστική φράση στήν Παλαιά Διαθήκη γιά νά ὑποδηλώσει τήν παρουσία του.

Ἡ δεύτερη ἦταν ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἀναφέρει τό Εὐαγγέλιο. Ἡ παρθένος Μαρία θά γεννήσει Υἱό καί θά τοῦ δώσουν τό ὄνομα Ἰησοῦς (Ματθ. 1,21-23), σύμφωνα μέ τήν προφητεία τοῦ Ἡσαΐα γιά τήν ἐλευση τοῦ Μεσσία Χριστοῦ.

Καί ἡ τρίτη ἀποκάλυψη ἦταν ἡ ὑπόσχεση πού ἔδωσε ὁ Χριστός στούς μαθητές του γιά τήν ἐλευση τοῦ Παναγίου Πνεύματος: «Καί ἐγώ θά παρακαλέσω τόν Πατέρα μου νά σᾶς δώσει ἄλληλον Παράκλητο, τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὥστε νά εἶναι γιά πάντα μαζί σας» (Ἰωάν. 14,16).

Μέ τά λόγια αὐτά ὁ Χριστός παρουσιάζει τό τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδας, πού εἶναι ἐνωμένο μέ τόν Πατέρα καί τόν Υἱό. Ἐπειδή ὁ Υἱός ἀποκαλύφθηκε κατά τήν ἐνανθρώπηση του, τώρα ἀποκαλύπτει τό Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτό πού ἦταν πάντα παρόν καί στήν Παλαιά καί στήν Καινή Διαθήκη, ἀλλήλα τώρα θά ἀποκαλυφθεῖ μέ ἕναν ἰδιαίτερα συγκλονιστικό τρόπο.

Ἄς φανερῶμεν τόν Παράκλητον

Δύο εἶναι οἱ τρόποι πού φανερώθηκε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς: (α) Ὡς βία πνοῆς, πού ἦλθε ξαφνικά ἀπό τόν οὐρανό μέ ὄρμη καί μέ θόρυβο σάν νά φυσοῦσε ἄνεμος δυνατός (Πράξ. 2,2). Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς λέει ὅτι ἡ πνοή αὐτή εἶναι ὡς ὁ ἦχος πού ἄκουσε ὁ προφήτης Ἡλίας καί εἶδε τόν Θεό σάν αὔρα λεπτή. Εἶναι ἡ κραυγή τοῦ Ἰησοῦ στό

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. β' 1-11)

Ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμενα γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνήλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἔγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρηῖτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

Εὐαγγέλιο, ὅταν εἶπεν ὅτι ὁποῖος διψαίει ἄς ἔλθῃ σὲ μένα νά πιεῖ. Εἶναι ἡ πνοή τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ἐνεφύσησε Πνεῦμα Ἅγιο στους μαθητές του.

Αὐτή ἡ πνοή καί ὁ ἦχος, κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ξεχύθηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἄφθονη καὶ ἀκούστηκε δυνατὰ πάνω στή γῆ. Καὶ σέ ὅσους πιστοὺς τὴν πλησιάζουν, μπαίνει μέσα τους. Αὐτή ἡ ἁγιαστική πνοή γέμισε τὸν χώρο πού ἦταν μαζεμένοι οἱ Ἀπόστολοι, γιὰ νά βεβαιωθεῖ ὁ εὐαγγελικὸς λόγος τοῦ Σωτήρα ὅταν θά γινόταν ἡ Ἀνάληψή του στὸν οὐρανό: «Ἐσεῖς θά βαπτισθεῖτε μὲ Ἅγιο Πνεῦμα, ἀφοῦ περάσουν λίγες μέρες». Ἀλλῆ καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὀνομάστηκε «υἱὸς βροντῆς», διότι σύντομα θά γινόταν κοινωνὸς τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

(β) Ὡς πύρινες γλῶσσαι, πού ἐμφανίσθηκαν γιὰ νά φωτίσουν τοὺς πιστοὺς καὶ νά φλογίσουν, νά κάψουν τοὺς ἀσεβεῖς, ἀναφέρει πάλη ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐμφανίσθηκε σάν γλῶσσαι φωτιᾶς γιὰ νά δείξει τὴν ἀμειψοσχέση του μὲ τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὅτι εἶναι Θεὸς ἀληθινός, ὅπως καὶ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Πηγὴ σοφίας καὶ πηγὴ ζωῆς, ὅπως καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐν συνεχείᾳ τὸ Πνεῦμα κάθισε πάνω στὶς κεφαλῆς τῶν Ἀποστόλων. Ὅπως ὁ Χριστὸς εἶναι Δεσπότης καὶ Κύριος, κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἔτσι καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο εἶναι κύριο, δεσποτικό, ἔχει ἐξουσία καὶ κύρος, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Συγκροτεῖ ὅλο τὸν θεσμό τῆς Ἐκκλησίας. Χειροτονεῖ ἱερεῖς, βαπτίζει

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ὅταν ἔφθασε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ὅλοι μαζί οἱ Ἀπόστολοι εἰς τό ἴδιο μέρος. Καί ἔξαφνα ἦλθε ἀπό τόν οὐρανόν βοή, σάν νά φυσᾷ δυνατός ἄνεμος, ὁ ὁποῖος ἐγέμισε ὅλο τό σπίτι ὅπου ἐκάθοντο. Καί παρουσιάσθησαν γλώσσες σάν φλόγες φωτιᾶς νά διαμοιράζωνται εἰς αὐτούς καί νά κάθεται εἰς τόν καθένα μία, καί ἐπληρώθησαν ὅλοι ἀπό Πνεῦμα Ἅγιον καί ἄρχισαν νά μιλοῦν ἄλλας γλώσσας καθώς τό Πνεῦμα τοῦς ἔδινε δύναμιν λόγου. Κατοικοῦσαν δέ εἰς τήν Ἱερουσαλήμ Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπό κάθε ἔθνος ὑπό τόν οὐρανόν. Ὅταν ἔγινε ἡ βοή αὐτή, ἐμαζεύθηκε πλῆθος καί ἦσαν ὅλοι κατάπληκτοι, διότι ὁ καθένας τοῦς ἄκουε νά μιλοῦν τήν δικήν του γλώσσαν. Καί ἐξεπλήσσοντο ὅλοι καί ἐθαύμαζαν καί ἔλεγαν μεταξύ τους, “Δέν εἶναι ὅλοι αὐτοί πού μιλοῦν Γαλιλαῖοι; Πῶς συμβαίνει λοιπόν νά τοῦς ἀκοῦμε ὁ καθένας μας εἰς τήν δικήν μας μητρικήν γλώσσαν; Πάρθοι καί Μῆδοι καί Ἑλαμίται καί οἱ κατοικοῦντες τήν Μεσοποταμίαν καί τήν Ἰουδαίαν καί τήν Καππαδοκίαν, τόν Πόντον καί τήν Ἀσίαν, τήν Φρυγίαν καί τήν Παμφυλίαν, τήν Αἴγυπτον καί τά μέρη τῆς Λιβύης, ἡ ὁποία ἐκτείνεται πρὸς τήν Κυρήνην, καί οἱ ἐδῶ ἐγκατεστημένοι Ῥωμαῖοι καί Ἰουδαῖοι καί προσήλυτοι, Κρήτες καί Ἄραβες, τοῦς ἀκοῦμε νά μιλοῦν στίς δικές μας γλώσσες διά τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἄμ. Αἰθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

πιστούς, σοφίζει ἀγραμμάτους, ἐνισχύει τοῦς ἀσθενεῖς στήν πίστη, ἀναδεικνύει Πατέρες καί Ἅγίους. Τό Πνεῦμα ἀγιάζει τοῦς πάντες, ὁδηγεῖ τόν ἀνθρώπινο νοῦ σέ ἀληθινή θεογνωσία καί χορηγεῖ τήν αἰώνιο ζωή.

Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἀποτελεῖ πρόνομο τῶν Ὁρθοδόξων

Πόσο γυμνός εἶναι ὁ κόσμος ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἀφοῦ δέν ἔχει «ροῦχα» γιά νά καλύψει τή γύμνια του. Ὅ,τι κι ἂν φορέσει, μέ ὅ,τι κι ἂν στολιστεῖ, νιώθει ἐκτεθειμένος στό κρύο πού φυσάει στόν κόσμο χωρίς τή ζεστασιά τοῦ Θεοῦ. Μοιάζει ἀνήμπορος νά ζεσταθεῖ γιατί εἶναι μακριά ἀπό τή θέρμη τοῦ Παρακλητήτου, τήν πρόνοια τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ἐκείνη τή φωτιά τῆς χάριτος, ἐκεῖνο τό πῦρ τοῦ Παρακλητήτου ἔχει ἀνάγκη. Καί δέν χρειάζεται νά τό κλῆψει. Παρέχεται δωρεάν, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀπειρης ἀγάπης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Ἄγαπητοί ἀδελφοί, πόσο εὐεργετημένοι εἴμαστε ἀπό τόν καλῶ Θεό ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοί. Πόσο προνομιακή εἶναι ἡ θέση μας μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, πού ἀδιάκοπα πνέει ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀντλοῦμε συνεχῶς τήν ἀδαπάνητη χάρη τοῦ Παρακλητήτου καί ζοῦμε τήν ἀδιάστατη ἐμπειρία τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

7 Ιουνίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ)
«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ»,

Θεοδότου Ἀγκύρας, Ζηναΐδος μάρτ. Σεβαστιανῆς ὁσίας, Παναγῆ ἱερέως
(τοῦ Μπασαῖα, † 1883).

Ἦχος: -- Ἐωθινόν: -- Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Ἰουνίου, Τῶν ἁγίων Πάντων (Α΄ Ματθαίου).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας

«ΕΩΣ ΕΣΧΑΤΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ»

Ἱστορικά ἱεραποστολικά μελετήματα

(ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, σχῆμα 15,5x22,5 σελ. 388)

Ἡ παρούσα συλλογή μελετημάτων τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου ἀποτελεῖ ἐκδοτικό γεγονός, καθώς οἱ ἀναγνώστες δύνανται νά κατανοήσουν ἐκκλησιολογικά τήν ἀνά τόν κόσμον διάδοση τῆς ἀλήθειας τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ὁ συγγραφέας ἀναδεικνύει τή βαθύτερη θεολογική σημασία τῆς ἱεραποστολῆς, πού εἶναι συνυφασμένη μέ τήν ἴδια τή φύση τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά εἶναι ἱεραποστολική, ν΄ ἀνοίγει τίς ἀγκάλες της σέ μή μέλη της, καί νά κηρύσσει τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, πραγματώνοντας ἔτσι τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου μας «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη» (Μαθ. 28,19).

Τό ἔργο χωρίζεται σέ δύο μέρη: Τό πρῶτο εἶναι ἀφιερωμένο στήν ἱεραποστολική δράση τῶν μοναχῶν τῆς ἐρήμου καί τῶν πρώτων χριστιανῶν, καθώς καί στήν ἔνδοξη ἐποχή τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῆς Ἀνατ. Εὐρώπης, χάρη στίς σύντονες καί ὀργανωμένες ἱεραποστολές τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Στό δεύτερο μέρος παρουσιάζονται ἐκτενῶς οἱ μέχρι πρότινος ἄγνωστες στό εὐρύ κοινό ὀρθόδοξες ἱεραποστολές τῶν νεότερων χρόνων στήν Κίνα, τήν Ἰαπωνία ἀλλά καί τήν Ἀλάσκα. Ἡ εὐρύτητα τῶν παρατιθέμενων πληροφοριῶν καί ἡ πλοῦσια βιβλιογραφία, στήν ὁποία παραπέμπει ὁ συγγραφέας, καθιστοῦν τό ἔργο ὄχι μόνο εὐλπιτο γιά τό εὐρύ κοινό, ἀλλά καί ἀπαραίτητο ἐγχειρίδιο γιά κάθε ἐπιστημονικό ἐρευνητή.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ

Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή

«**Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη**». Ἀπό τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπιμελοῦνται καί παρουσιάζουν ὁ Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γεωργίου καί ὁ Θεολόγος Εὐάγγελος Μαρινόπουλος.

Κάθε Τετάρτη στίς 20:30.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότριας - Διευθυντῆς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr